

ja, op til 6 pCt., om jeg husker ret. Statsbanerne har, saa vidt mig bekendt, ikke givet en eneste Øre i de sidste Regnskabsaar. Det forekommer mig da, at jeg med god Grund kan paastaa, uden at det kan siges at være misvisende, at der er Privatbaner, som giver ikke saa lidt mere Udbytte end Statsbanerne. Saa siger den højtærede Minister, at de to Ting kan ikke sammenstilles, for Privatbanerne har forhøjet deres Takster. Ja, det er ganske rigtigt, det har de, men mine Tal beviser alligevel, at Privatbaneselskaberne driver deres Baner fornuftigt, da de ikke har bragt Staten det Tab paa de Penge, som den har sat i dem, som Statsbanerne har. Dermed turde det være bevist, at min Udtalelse ikke var misvisende, men i et og alt er korrekt.

Nørskov: Jeg vil takke den højtærede Trafikminister for hans Stilling til det Baneanlæg, der er opført under Nr. 14, altsaa Viborg—Faarup-Banen. Derimod kan jeg ikke takke Ministeren for hans Stilling til en anden Bane paa denne Egn, nemlig Banen fra Hobro til Ørum eventuelt til Rødkærbro, idet Ministeren mente, at der blev for mange Baner paa denne Egn. Alle, som ser paa Kortet henne paa Væggen, vil dog sikkert lægge Mærke til, at det største Opland findes Nord for Ørum, mellem Hobro og Ørum, og det er et Opland, som gaar en rig Uvikling i Møde. Desværre har Vejforbindelserne deroppe i lang Tid været meget daarlige, men det er ingenlunde nogen daarlig Egn. Det er en Egn, som maa kunne bære en Bane, og den skal nok kunne forrente sig. Derfor henstiller jeg til den højtærede Minister at stille sig mere velvilligt overfor dette Baneanlæg. Jeg vil dog straks sige, at naar Ministeren udtalte, at der kan være Tvivl om, hvorvidt det er tilstrækkeligt med en Sidebane fra Ørum til Rødkærbro, er det i høj Grad rigtigt; en Sidebane er ikke tilstrækkeligt, vi maa have en Bane, som gaar helt igennem dette store jernbanetomme Rum, som i mange Aar har savnet Bane. Derfor haaber jeg, at Ministeren vil stille sig velvilligt overfor det Ønske, jeg her har fremført.

Foss: Det ærede Medlem fra Aars (Lillelund) var før og nu atter inde paa Spørgsmaalet om Forrentning og fremholdt overfor mig og mine Betragtninger, at man jo kunde paavise virkelig særdeles tilfredsstillende Resultater, som nogle af de bedst

drevne Privatbaner havde haft i de senere Aar. Jeg skal ikke forsøge paa at genoptage Diskussionen fra i Lørdags men kun ganske kortelig bemærke, at jeg synes, det ærede Medlems Taler var vel skikkede til at paavise det modsatte. Det kan ikke imponere nogen, at en Bane virkelig er naaet til at give 1½ pCt. af Anlægskapitalen. Det kan heller ikke anses for et glimrende Resultat, at nogle af de bedst drevne Baner er naaet helt op til 4 pCt. Heller ikke kan det benyttes som et væsentligt Argument i denne Sammenhæng, at det er gaaet Slangrup-Banen godt. Saa vidt jeg ved, er det en Bane, der drives som en rent privat Virksomhed, og som aldrig har faaet Statstilskud. Det viser sig, at naar man er gaaet den Vej, kommer der udmærkede Resultater. Men efter hvad det ærede Medlem fra Aars erklærede, er Forholdet jo det, at jo mere Statsdrift der er, des slettere bliver Resultatet. Det er vistnok rigtigt og svarer til den almindelige Opfattelse. Derfor skulde man hellere gaa den anden Vej og sige: lad os lade nogle af disse mange og store Statstilskud ligge; de frister til at bygge Baner, som bliver urentable. I øvrigt har jeg ikke søgt at opstille Forrentningen af Banerne som vejledende i denne Sammenhæng, og det alene af den Grund, at denne Forrentning er fuldkommen vilkaarlig. Det er aldeles vilkaarligt, at Statsbanerne ikke giver Udbytte af den Kapital, der er anbragt i dem, og det er en kendt Sag, at denne Vilkaarlighed skyldes den nuværende Regering og den nuværende Trafikminister, som ikke sætter Pris paa, at de giver et saadant Udbytte, som under andre Forhold opnaas ved, at man bringer Indtægterne i Forhold til Udgifterne.

Den højtærede Trafikminister har nu erklæret, at han ikke kunde støtte de af mig stillede Ændringsforslag, og han mente, at jeg i Virkeligheden havde gættet mig til, hvilke Baner man helst skulde stryge. Ja, det kan der være noget om. Naar man overhovedet ikke af det foreliggende Materiale kan se med Hensyn til disse Baner, hvad det er, der motiverer deres økonomiske Betydning, eller i hvilket Omfang den er motiveret, og man ikke har andet at holde sig til end ganske almindelige Udtalelser om, at denne eller hin Egn vil sætte Pris paa at faa Bane, at den utvivlsomt vil være fordelagtig, at den vil gøre Nytte — naar Materialet er saa ufuldstændigt, saa er det rigtigt, at man paa en Maade er henvist til en Slags Gætterier.